

Posztmodern Pál utcai fiúk

Molnár után (117 évvel)

Jó egy évszázada annak, hogy lezajlott a magyar történelem legádázabb, de vértelen csatája: a Pál utcai grundért folytatott küzdelem. Azóta sok víz lefolyt a Dunán - és minden megváltozott.

Vegyük górcső alá a 2006. esztendő ide vonatkozó történéseit.

A gittegyelet felbomlott, a régi tagság átállt a vörösingekhez. Anyjának, a megözvegyült Ibolya kegyelmes aszszonynak a sugallatára először Geréb, a jellemhibás csatlakozott a fűvészkerti galerihez, ezért őt Áts Feri alvezéri ranggal jutalmazta. Példáján fölbátorodva a magát mindig ügyesen pozicionáló – egyébként galamblelkű – Weisz is az erősebb fiúk csapatába igazolt. Ő lett a vörösingsek beszerzője. Pályázatás nélkül csak rajta keresztül lehet beszállítani nekik, amolyan botcsinálta kereskedelmi-miniszter-féleséggé avanszált... Hamarosan a grund védőinek zöme a korábban rivális bandába kérte fölvételét. Új barátaik között jól érzik magukat, árulásukért mindnyájan fontos posztot kaptak..

A gigerli, mindig elegáns Csele, aki az iskolába is csak lapokat hordott, mostanára sajtóbirodalmát igazgatja, a cickányvigyorú Áts Ferivel készült ölelgetős fényképe az irodája falát díszíti, és a kormány munkájáról meleg hangú cikkeket írat, a napi- és hetilapjainál dolgozó prostituálódott újságírókkal. Kolnaynak teljesült az álma! Sótalanság címmel grandiózus költségvetésű filmet forgathatott, a fanyalgó kritika szerint meglehetősen szerény színvonalúra sikeredett... Richter szép sikerrel tőzsdézik, részvényeinek értéke folyamatosan növekszik. Ezek osztalékából egy bizonyos sápot lead az idősebbik Pásztor fiúnak, aki egy nagy magánbank igazgatóbizottságának az elnöki székében terpeszkedik. A másik Pásztor pedig az APEH élére került, bizonyos számlák ürügyén sűrűn nyaggatják szegény Nemecek szabót és általában a Rákos utca kisjövedelmű iparosait. Ismét divik az einstand, csak most adóellenőrzés a neve. A befolyt öszszegből az alamuszi Leszik is részesedik. Neki priusza van, mert a grund farakásainak kiárulásakor és a gőz-

fűrésztelep magánosításakor Áts Feri helyett elvitte a balhét. Tartotta a száját, semmit be nem köpött, ezért mindvégig házi-örizetben tartották. Itt töltötte le másfél éves előzetes tartóztatását, míg a vörösingsek (fehérgalléros cimboráik közreműködésével) szabadlábra nem helyezték. Most, úgy hírlík - megint brókerirodát nyit... A nagyhangú és hirtelenharagú Barabás - beszédhibájának dacára - az egyik kereskedelmi televízió agyonsztárolt riportere lett, amolyan igazi megmondóember, aki előszeretettel kritizálja a régi Pál utcai fiúk elveit, a hazaszeretetüket, hecceli a kereszténységüket fölvállalókat, Jézust gyalázza és a grundot elfoglaló fűvészkerti vörös banda tettét következetesen fölszabadulásnak nevezi...

Mert a grundot mostanában a vörösingsek bitorolják, vezérük továbbra is Áts Feri. Janó, a tót csak neki engedelmeskedik. Rendszeresen üldözi a régi Pál utcaiakat, verést, újabban meg bombát is ígér nekik, ha a körülhárított terület tájékán meglátja őket. Egyébként a grundot körülölelő palánkot két éve, december első hetében szögesdróttal is megerősítették, abbéli megfontolásból, hogy a sóvárgó kintrekedtek nehogy megpróbáljanak besonni. Ezt a bársonyos orgánumú, de félnótás Szebenics javasolta, aki a vörösingsek nemzetpolitikai szakértőjeként gyakran utazgat egzotikus távol-keleti utakra... A nyomoronclábú Wendauerre semmifajta felelős posztot nem mertek rábízni, a legkisebb rosszat választva végül is kinevezték a szegedi színház igazgatójának.

És Boka? Mi van Boka Jánossal? Néha találkozik a falusi birtokán gazdálkodó utolsó hú barátával, a sivitő fütytyéről híres Csónakossal. Sokan suttojják, hogy már régóta konspirálnak, hogy a vidéki kisvárosok sihedereiből, böszmefejú falusi suttyókból, elcsapott diákokból, lenézett markos ifjakkból, kismizmizett szegénylegényekből és más, nyakas-inas parasztfiúkból újraszervezik a Pál utcai fiúk csapatát, hogy egyszer, talán nem is oly sokára, visszahódítsák majd a grundot, és akkor, az ls-

tenáldotta drága grundon, ismét piros-zöld lobogókat fog lengetni a szél! De mindez talán csak legenda. Ám azt tudom, hogy néhanapján, alkonyattájt Boka és Csónakos kilátogatnak a temetőbe, Nemeček Ernő sírhantjához. Ilyenkor már várja őket Rác tanár úr és egy kiálló bordájú vén kutya, a közlegény Hektor. Állnak ott egy darabig, csöndben imádkoznak, emlékeznek a régi szép időkre, ki tudhatja mi jár a fejükben? Aztán Boka és Csónakos egy halk alá'szolgájával elköszönnek egykori tani-

tójuktól és hazafelé veszik az irányt. Rác tanár úr ezen alkalmakkor soha nem mond semmit, a köszönést is csak egy biccentéssel viszonozza. És ha a fiúk alakját elnyelte az est homálya, a tanár úr lopva körülnéz, majd a szájába nyúl, kiveszi onnét a gondosan megrágott gittet, özbőr-kesztyűs kezével gombóccá gyúrja azt, és egy sóhajjal a kabátja zsebébe süllyeszti. Utána pedig botjára támaszkodva, Hektor kíséretében elindul lassan, valamerre.

